

Jag skriver

GUNNAR EKELÖF

(Ur Opus incertum)

*Jag skriver till dig från ett avlägset land
Det har ingen färg
det har inga bilder att ge dig
det ger dig inte en tanke att tänka
Det är ett avlägset land
Hur kommer man dit?*

*Endast genom att följa dit
men inte med tanke och föreställningar
och att förfölja är fåfängt
förställning är fåfäng:
Genom att verkligen följa
med vad man har verkligen
kommer man dit
Genom att lämna sig efter sig efter sig
mil efter mil efter mil
Genom att lämna sig efter sig efter sig
kommer man dit.*

*Det är ett avlägset land
Där finns ingen närhet
Kommer man dit skall man finna
just ett avlägset land
ett land som är avlägset
Ingenting annat är där
därför är allting annat
Gräset är avlägset där
och korna som betar avlägsna
hus och lagårdar avlägsna
båsen avlägsna, brunnen långt borta
Allt är avlägset — lika avlägset
land som vatten, jord som himmel
du själv som den du har kär
Ja, så är det, just så är det
Det är ett land som är land
som är avlägset land som är land
som är avlägset land.*

leva denna omgivning. Varje erfarenhet är exakt vad vi själva gjort den till, och vi skapa således själva vårt helvete eller vår skärseld. Allteftersom livet vänder sig inåt, upplöses det grövsta materialet i det astrala höljet, och då själen inte längre tynges ned därav, övergår den till nästa »värld», där ett nytt skikt av dess medvetande kommer till ytan och bestämmer dess erfarenheter.

Den som ej under jordelivet byggt in i sitt medvetande sådana grova vibrationer, som svara mot den lägre astralvärlden, passerar detta stadium sovande och omedvetet och övergår snart till nästa plan.

Detta är en ganska alldaglig värld, där våra alldagliga tankar och känslor ha materialiserat sig omkring oss. Även detta är dock ett slags skärseld, eller reningsstadium, där vanor från det gångna livet skola nö-

tas bort. Här kunna människor tillbringa många år, upprepande sådana händelser och handlingar, som blivit s. a. s. en del av dem själva under jordelivet. De högre skikten av detta plan, vad spiritualisterna kallar »Sommarlandet», påstås vara en värld av underbar skönhet, där alla personliga önskningar uppfyllas genom bilder och tankeformer i ens egen aura, eller genom kollektiva tankeformer uppbyggda av grupper av människor, som tänka eller känna på samma sätt. Om t. ex. en människa under jordelivet gjort sig en bestämd föreställning av en himmel efter döden, dras hon i den högre astralvärlden till andra människor, som haft liknande föreställningar och deras tankeformer smälta samman och skapa en himmel sådan de väntat sig.

Den verkliga himmelsvärlden, i Öster-